

גדלים, לחפש בשביבה בני העולים בחטאיהם. ואם לשלהם הפלך היה כה, ונחפס באזום מצודים - כל שבן וכל שבן שאר בני הארץ. ומשום כה היא אומרת שחורה אני, כמו שכתבא. ועל זה אל פראני, לא תוכלו להסתכל بي ולהפנס בתוכי, משום שאני שחורת,

הפל פמו שכתבא.

בני אמי נחרו בי (שר'), הציקו לי בזקדה זו, שלא להניס אחר בתוכי. הם התפשתו והתקנו בתקוניהם בראי, התקנו והתפשתו באות ר, שיצאת מטבחן הצעירה העלוונה, והתקנו בתקוניהם בראי. התקנו והתפשתו ונחקקו באות ש' שיצאה ממש.

התקנו ונחקקו והתפשתו באות ז'. התקנו ונחקקו והתפשתו באות צ'. ואני אין לי התפשותות לצד בעולם, ולא השאירו לי

מקום אחר להכשיל אתכם.

שמעני נטרה את הכרמים, שאני נקודה אחת שטוחה, שאני נקודה אחת שטוחה את שאר האותיות שננקדו בי, ושומרת אותם, שהרי אני הולכת בכל האותיות, והן התפשתו בי, בלם התפשו בי.

ברמי שלי לא נטרתי, שאני אין לי התפשותות, ולא ענף לצד הנה, ולא לצד הנה. שאמללא פשטי ענפים, היתי כולה אחים בתוכי. אבל לא נטרתי, לא הושתתי ענפים לצד של העולם. נטרתי - שמר את הענף.

האות זו היא בית ישראל, שירש אותה מטבחן הצעירה העלוונה, שבתוכה שעשרה כי ברם היאocabot בית ישראל. ועל זה, ברמי שלי לא נטרתי, שלא הושתתי ענפים לצד שבעולם, לאחיז אחים.

לאתפסא בגינ'יה בני עלמא בחוביהון. ואם לשלהם מלפआ הויה הבי, ואתפס באינוי מצדין, כל שבן וכל שבן שאר בני נשא. ובגין כה איה אמרת, שחורה אני, כמה דאתמר. ועל דא, אל תראני, לא תיכלון לאספכלא בי וילעלא בגוואי, בגין שאני שחורת,

שחורחורת, כלא כמה דאתמר.

בני אמי נחרו בי, אעיקו לי בהאי נקודה, שלא לאעלא אחרא בגוואי. איינו אתפסיתו ואתפקנו בתיקוניהון בדקא יאות. אתפקנו ואתפסיתו באת ו', דנקא מגו נקודה עילאה, ואתפקנו בתיקוניהון בדקא יאות. אתפקנו ואתפסיתו ואתגליפו באת ש', דנקא מפמן. אתפקנו ואתגליפו ואתפסיתו באת ז'.

שבקו לי אטר אחרא לאקללא לכו.

שמעני נוטרא את הכרמים, דאנא נקודה חד, דנטיר לשאר אהוון דאנקידו בי, ואנטרנא לוין, דהא אנא אזיל בכל אהוון,

ואתפסיתו בי, قولחו בי אתפסתו. ברמי שלי לא נטרתי, דאנא לית לי פשיטו, ולא ענפה, לסטרא דא, ולא לסטרא דא. דאלמלי פשיטנא ענפין, קלילנא לכון בגוואי. אבל לא נטרתי, לא אוישיטנא ענפין

לסטרא בעלמא. נטר ענפה.

את דא, בית ישראל איה, דירית לה מגו נקודה עילאה. דכתיב, (ישעה ה ז) ביי כרם ה', צבאות בית ישראל. ועל דא, ברמי שלי לא נטרתי, שלא אוישיטנא ענפין לסטרא

בעלמא, לאחדא לכו.